

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 135.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

βάλλουσαν χάλασιν επεδείκνυτο Ιωάν-
νης, ουκ ενδέειά μόνη, αλλά και τρα-
χύτητι πάσαν όρεξιν πικραίνων του
σώματος.

Στρατηγία δουκί. ρλγ.

Εχεις μὲν ψυχὴν ἀρχικὴν μισῶν
τιὸ πονηρίαν ἐκ παιδός· ἔλαβες δὲ
καὶ νῦν ἐκ βασιλείας ἡγεμονίαν πα-
ρέχουσαν δυνάμιν, ἣν ἐξήτει ἡ παρ-
θεσις, ἐπειδὴ τοίνυν θεοῦ ὅτιν ἀμφό-
τερα τὰ χεῖρσιν, ἡγήσῃ τέτοις
εἰς θεράπεια αὐτοῦ ὅση δυνάμεις, ἵνα
ἡ μείζονα δώσῃ ἐξουσίαν, εἰ ταύτην
ἴδω κατὰ τοῦ διοικῆσθαι· οἶδὲ γὰρ ἡ
ποιμαντικὴν μεγαλόψυχον βασιλείαν
ποιεῖν πολυδύναμον.

μεγαλο-
ψυχία εἶ.

Ζωσίμο. ρλδ.

Εἰ βασιλεία σε ἐπαρτίσεται, ὅ-
δε γέννηα πάλιν δεδίδεται, λαυγα-
νοῖδω ἀπθάσῃ θηρίω ἐπάρδι· περὶ ἐν
ἀνθρώποις μορφή, ποιητῶν δαίμωνι
παροπαλαίσι περὶ.

Τῷ αὐτῷ. ρλε.

Εἰ καὶ τὸ ἰσχυρὸν τῷ σώματι, καὶ
τιὸ ἀνδρίαν τῷ πνεύματι καθαρεῖ
καὶ ἀφαιρεῖται ἡ λαγνεία, καὶ εὐχρη-
ποιεῖ παρὰ ἐμπαιγμῶν καὶ γέλωτα
τὸν ἀλόγιστον, καθὼς διδάσκει Σαμψὼν
ἐκ τυφλῶν ἰδῆσθαι ὅτι παρὰ τῶν ἀρχμα-
λωσίαν ἀνθάρτερον, καὶ ἡ φυλάττεις
τιὸ φυσικὴν ῥόμην ἀλάβητον, ἀλλ'
ἔργον παδῶν ἐκασίας γινόμενος, καὶ τὸν
θεὸν λυπεῖς οὐκ ἔχοντα κλίνας τὸν
κεφαλὴν ἐν τῷ βίῳ σε, καὶ ἡμῶν πο-
λεμεις εὐχρημοῖς σαθῆσαι σε, καὶ σω-
τὸν ἀδικεῖς, τὰ τῆς ῥάσσεως παραιτέ-
ιδμος φάρμακον.

festum atque inimicum. Quibus ex rebus
singularem quandam ac penè incredibile
corporis afflictationem Ioannes præ se fe-
rebat, vt qui non inedia duntaxat, verum
etiam victus asperitate omnem corporis
appetitionem amaram redderet.

Strategio Duci. 133.

Habes quidem animum principatu at-
que imperio dignum, vt qui iam inde à
primis annis improbitatem odio habue-
ris. Accepisti autem nunc quoque ab Im-
peratore præfecturam, eam vim ac poten-
tiam, quam institutum animi tui require-
bat, tibi præbentem. Quoniam autem vi-
trumque hoc donum Dei beneficio tibi
contigit, vtroque, pro virili tua, ad ipsius
cultum vtere: vt maiorem quoque tibi po-
tentiam concedat, si hæc abs te purè atque
integrè administrari nouerit. Siquidè pa-
storitium etiam munus cum animi ma-
gnitudine coniunctum in potentissimum
regnum commutare nouit.

Zosimo. 134.

Si nec regnum te incitat & cohortatur,
nec gehenna rursus terret, non animad-
uertimus nos, cum feram & indomitam
belluam incatamus, cum improbo dæmone
humana forma contexto luctari.

Damò est
qui nec
regno, nec
gehennâ
metuitur.

Eidem. 135.

Cum libido, & corporis robur, & ani-
mi vires deiiciat, & adimat; eumque, qui
hoc vitio captus est, omnibus illudendum
& irridendum propinet, quemadmodum
excæcatus Samson docet; ecquid tu vo-
luntariam captiuitatem accerfis, nec na-
turale robur illæsum atque integrum ser-
uas, verum vitiosis affectionibus confici-
dum te vltro præbens, & Deum, qui in vi-
ta tua, vbi caput reclinet, non habet mæ-
rore afficis: & nos, qui pro tua salute vota
facimus, oppugnās: & iniuriam tibi ipsi in-
fers, dum salutaria medicamenta repu-
dias.

Libido est
corporis
animo no-
xia.

Iudic. 16.

E iij